

тръгне утре. Колата съ багажа и слугитѣ заминаха. Ние на 4¹/₂ ч. излѣзохме на коне съ 2 войника. Игуменътъ, проигуменътъ, Теофилактъ и т. н. ни изпратиха чакъ задъ вратата. Дъждъ, първиятъ лошъ день презъ цѣлото ни престояване, неочакванъ обратъ. Само азъ отъ предвидливостъ бѣхъ взелъ мушама. Нашиятъ войникъ е отъ Рила; пасторътъ въ безсмисленъ галопъ отмина напредъ, Спасъ боленъ върху лудия Стоиловъ конъ. Вървѣхме презъ развълнуванитѣ води нагоре надолу съ опасностъ за живота ни. Въ Рила пълна бъркотия, débandade [безредие]. Пасторътъ и докторътъ заминали съ пощата безъ да ни дочакатъ. Константиновичъ следъ тѣхъ на конъ. Азъ като не знаехъ где сж тѣ (изгубихме се), чакахъ, докато най-после се метнахъ на посока въ готовата пощенска кола следъ тѣхъ. Застигнахъ Константиновича между блатата предъ Кочериново на конъ. Въ Кочериново трѣбваше да се преоблѣка: навалица, прасета на „площада“, митницата съ знаме, момичета, поляци, пандури, конътъ (на Стоилова) биде върнатъ съ единъ полякъ въ Рила. — Тръгнахме. Файтонджията е турчинъ, вървимъ изъ тинята край шосето, измокрени отъ потъ и дъждъ. Сини рибарчета. — На 9³/₄ бѣхме въ Дупница, гдето стигнахме двамата другари. Тоалетъ и dejeuner съ донесенитѣ провизии. Медицинскитѣ съвети на Краузе къмъ населението. Капитанъ Форстъ (отъ планинската батарея). Писаревъ, бившиятъ началникъ на митницата въ Кочериново. Тамошната търговия била съвършено западнала, цѣлиятъ годишенъ доходъ отъ митницата възлизалъ около на 6000 фр.; бивалъ често въ Джумая (1 и пол. ч. отъ тукъ), страхътъ на турцитѣ отъ българитѣ,—защо България е изтеглила войската си отъ македонската граница, това било сигурно, за да нахлуела въ Румелия.—Тръгнахме, докторътъ и пасторътъ сж напредъ, багажътъ остана назадъ. Спахъ. Срегнахме Минчо, пощенския контролоръ, смѣнихме конетѣ на шосето. Отъ 12—4 и пол. ч. Дупница—Радомиръ, пжтувахме все въ дъждъ и калъ. Поправка на осъта въ едно шопско село. Въ Радомиръ услужливиятъ цинцаринъ ни приготви яйца съ сирене. Тръгнахме. Ясно, живописенъ край, червенъ пѣсъчникъ, трънскитъ жберъ. Единиятъ отъ нашитѣ коне (жълтиятъ) куцаше (!). Перникъ, турски и християнски гробища. Terrassement [насипъ] за желѣзница. Трътлести черно-коси масивни шопкини по нивята, херкулесови широколики фигури. Moisson [жетва]. Бѣли облачета на Витоша. Нови капки. Съ качулки. Büffelherden [биволски стада]. Проектъ за археологически-географически излетъ: на Витошкия връхъ (на западния склонъ), Църква, Перникъ. Нощно пжтуване безъ фенери (пошаджията—магарето ги забравилъ) въ дъждъ презъ Владайския проходъ, вървѣхме пеша следъ колата; въ Балиефенди реквизирахме свѣщъ. Предъ града насмалко не се прекатурихме въ окопа. На 10 ч. бѣхме въ София, чукане